

ΡΕΞΟΥΛΗΣ Ο ΤΡΑΓΑΝΟΥΛΗΣ

Νίκη Σκουτέρη

ISBN 978-618-00-0307-9

Αθήνα 2018

Το συγκεκριμένο αυτό παραμύθι διανέμεται δωρεάν και προσφέρεται για μαθητές Νηπιαγωγείου και των πρώτων τάξεων του Δημοτικού Σχολείου.

Με το παραμύθι αυτό δίνεται και η δυνατότητα να αναπτυχθεί σχεδιασμός προγραμμάτων διαπροσωπικών σχέσεων και συναισθημάτων με έμφαση στις αξίες , στη διαφορετικότητα , στην επίλυση συγκρούσεων, στην ανάπτυξη και ενδυνάμωση του εαυτού, στην αντιμετώπιση εκφοβισμού.

Οι εικόνες είναι από :

<https://gr.pinterest.com/pin/178455203958506500/?lp=true>

https://www.google.gr/search?hl=el&tbm=isch&source=hp&biw=1278&bih=548&ei=ser2WuqZDcPlkwXO6oTYCw&q=clipartdinosaur&oq=clipartdinosaur&gs_l=img.12...2029.12478.0.14289.9.7.0.2.2.0.252.947.0j5j1.6.0...0...1ac.1j2.64.img..1.7.800.0..0.0.e4mbPfqib6k#imgrc=hVeUQAagwXHxM

Συγγραφέας: Νίκη Σκουτέρη

ISBN 978-618-00-0307-9

Copyright 2018 : Νίκη Σκουτέρη

Πρώτη ηλεκτρονική έκδοση

Αθήνα Μάιος , 2018

Διευθύνσεις ιστολογίων

<http://fatsules.blogspot.com/>

<http://balonakia.blogspot.com/>

Το παραμύθι αυτό αφιερώνεται σε δύο άλλους <<Τραγανούληδες>> , τους γιους μου Βαγγέλη και Γιώργο που αποτελούν καθημερινά πηγή έμπνευσης, χαράς, δημιουργίας και δύναμης στη ζωή μου.

Τους ευχαριστώ!

Μια φορά κι έναν καιρό, πριν από πολλά εκατομμύρια χρόνια γεννήθηκε ένα μικρό δεινοσαυράκι. Οι γονείς του όταν το είδαν του έδωσαν το όνομα Ρεζούλης ο Τραγανούλης. Ο Τραγανούλης μας λοιπόν από την στιγμή που έσκασε από το αυγό κήρυξε την επανάστασή του. Ήθελε να είναι μόνος του και ανεξάρτητος.

<< Είμαι πολύ δυνατός. Αισθάνομαι γενναίος . Τι τους θέλω εγώ τους γονείς; >> σκεφτόταν.

Οι γονείς του, του έλεγαν ότι όλα τα δεινοσαυράκια πρέπει να μένουν κοντά με τη μαμά τους και τον μπαμπά τους μέχρι να μεγαλώσουν, αλλά ο Τραγανούλης ήταν ανένδοτος.

<< Κοιτάξτε τι μεγάλο στόμα έχω >> τους έλεγε. << Είδατε πόσα δόντια υπάρχουν; >> ένα ,δύο τρία και ...μέτραγε, μέτραγε και δεν σταμάταγε.

<< Μα τα δόντια σου δεν είναι αρκετά για να σε σώσουν μικρέ Τραγανούλη. Χρειάζεται και μυαλό >> του έλεγαν οι γονείς του.

<< Τι να το κάνω εγώ το μυαλό; >> τους έλεγε. << Βλέπετε πόσο πολύ μεγάλα και δυνατά είναι τα πίσω μου πόδια; Δείτε πόσο τρέχω! >> και ένα δύο τρία...ξεκίναγε με ταχύτητα κι έτρεχε σα σβούρα γύρω από τους γονείς του και τους ζάλιζε.

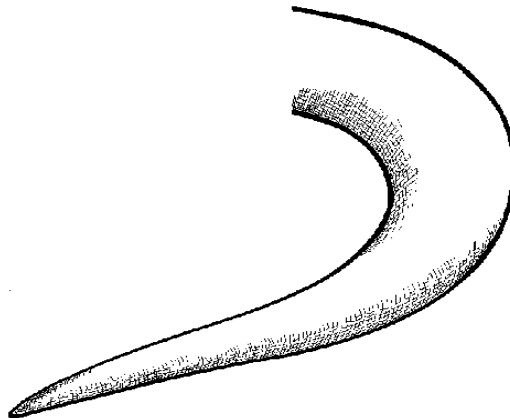

<< Μα τα πόδια σου δεν είναι αρκετά για να σε σώσουν μικρέ Τραγανούλη. Χρειάζεται να προσέχεις που πας και τι κάνεις >> του έλεγαν ξανά οι γονείς του.

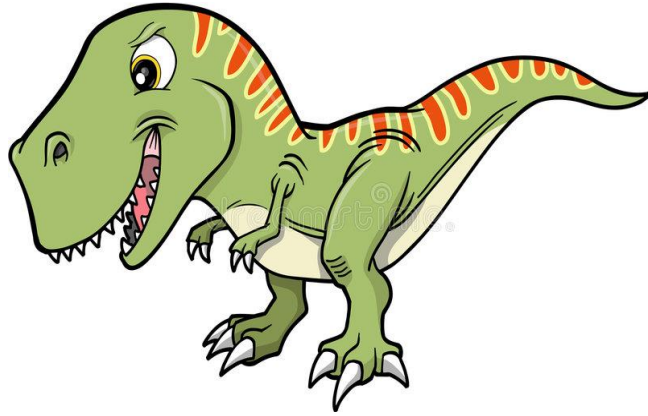

<< Τι να το κάνω εγώ να προσέχω, όταν έχω μία τόσο δυνατή ουρά ;>> τους έλεγε.

<< Μπορώ να δέρνω τους άλλους δεινόσαυρους με αυτήν ή να την χτυπώ κάτω στη γη και να με φοβούνται όλοι >> έλεγε στους γονείς του και γέλαγε τόσο δυνατά που σειόταν η γη.

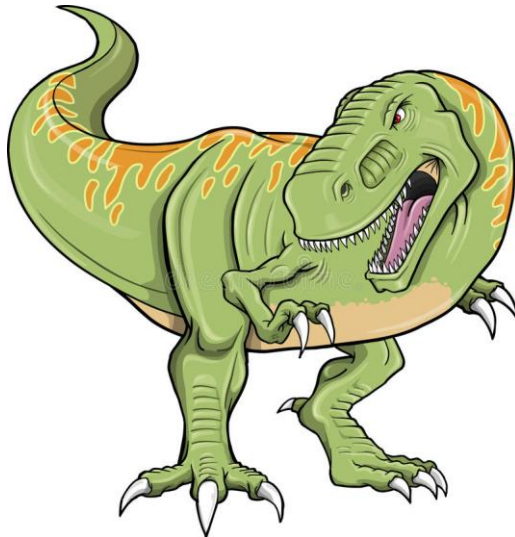

<< Μα η ουρά σου δεν μπορεί να σε σώσει μόνο Τραγανούλη >> του έλεγαν οι γονείς του.
<< Πού να δεις άλλους δεινόσαυρους τι βαριά και μακριά ουρά που έχουν. Χρειάζεται και καμουφλάζ >>.

<< Τι να το κάνω εγώ το καμουφλάζ; Βλέπετε τα χέρια μου τι μικρά που είναι; Μπορώ να παίζω μποξ όσο θέλω >>. Κι έπαιρνε φόρα και βάραγε στον αέρα.

<< Μα τα χέρια του μποξ δεν μπορούν να σε σώσουν Τραγανούλη. Χρειάζεσαι τους γονείς σου για να στηριχθείς στα πόδια σου. Θα μείνεις κοντά μας, τέλος >> του είπε η μαμά του.

Φυσικά ο Τραγανούλης δεν τους άκουσε. Ήθελε να γνωρίσει το μέρος που γεννήθηκε , να κάνει φίλους , να παίζει μαζί τους. Κι έτσι ένα πρωινό έφυγε γρήγορα γρήγορα και κρυφά.

Περπάταγε και περπάταγε αργά και προσεχτικά αλλά ο θόρυβος των ποδιών του τον πρόδιδε. Και όσο περπάταγε δεν έβλεπε παρά μόνο φυλλοβόλα δέντρα και θάμνους. Άρχισε να αισθάνεται μοναξιά. Και η κοιλιά του άρχισε να γουργουρίζει επικίνδυνα.

<< Γιατί κάνει έτσι η κοιλιά μου; >> αναρωτιόταν. << Γιατί τρέχουν τα σάλια μου; Γιατί άνοιξε το στόμα μου και η μύτη μου μυρίζει γύρω γύρω; Γιατί δεν βλέπω κανέναν; Τι πρέπει να φάω τώρα; Τι θα έτρωγε η μαμά μου και ο μπαμπάς μου; >>.

Κι ενώ χιλιάδες σκέψεις κατέκλυζαν το μυαλό του θυμήθηκε που οι γονείς του, του είπαν ότι πρέπει να έχει μυαλό. Μα πού πήγε τώρα το μυαλό του; Τι έπρεπε να κάνει;

Και άρχισε να μασουλάει φυλλαράκια. Ήταν αηδιαστικά. Έτσι είναι το φαγητό σκεφτόταν. Και συνέχισε να μασουλάει όταν άκουσε ξαφνικά γέλια που τον τρόμαξαν.

<< Χαχαχαχα, ένας Τυραννόσαυρος τρώει φύλλα. Χαζέ, παράξενο, περίεργο και μπερδεμένο >> του φώναζαν οι άλλοι δεινόσαυροι και το γέλιο τους ακουγόταν παντού.

<< Μα γιατί γελάτε; Πού είναι το αστείο; Δεν ντρέπεστε που κοροϊδεύετε εμένα τον πιο όμορφο δεινόσαυρο; >> είπε ο Ρεξούλης.

<< Εσύ όμορφος; >> του είπαν και τα γέλια διπλασιαστήκανε.

Τώρα τι έπρεπε να κάνει; Οι γονείς του , του είπαν ότι έπρεπε να είχε μυαλό. Πού πήγε το μυαλό του;

<< Μυαλό , μυαλό πες μου τι να σκεφθώ; >>.

Ξαφνικά αισθάνθηκε πολύ νευριασμένος. Άρχισε να κοιτά τους άλλους δεινόσαυρους και να θυμώνει πολύ! Άνοιξε το στόμα του και το δόντια του άστραψαν στο φως της μέρας. Ένα θυμωμένο μουγκρητό βγήκε από κει μέσα και άρχισε να τρέχει με τα δυνατά του πόδια. Οι άλλοι δεινόσαυροι όταν τον είδαν έτσι σταμάτησαν τα γέλια και άρχισαν να ουρλιάζουν από φόβο. Και έγιναν όλοι << λαγός >>. Ο Τραγανούλης έμεινε ακίνητος. << Τι έπαθαν ; >> αναρωτήθηκε. << Πώς εξαφανίστηκαν έτσι; >> κι άρχισε πάλι απογοητευμένος τον περίπατό του μέσα στο δάσος. Εκεί όμως που περπάταγε σκυφτός και δυστυχής έπεσε

πάνω σε ένα βράχο . Γκουπ, ακούστηκε και ζαλισμένος κοίταξε που χτύπησε. Κοίταζε και σήκωνε το κεφάλι του και όλο το σήκωνε μέχρι που πολύ ψηλά αντίκρισε δυο μάτια που τον περιεργάζονταν.

<< Ποιος είσαι; >> ρώτησε ο Τραγανούλης και για πρώτη φορά αισθάνθηκε φόβο να τον κυριεύει.

Η βροντερή φωνή ακούστηκε παντού.

<< Είμαι ο διπλόδοκος , τελευταίος στο είδος μου και αποφασισμένος να σώσω το σόι μου. Κι εσύ ένας επικίνδυνος Τυραννόσαυρος και θα σε λιώσω ΤΩΡΑΑΑΑ >>.

Ο διπλόδοκος σήκωσε το πόδι του να πατήσει τον Τραγανούλη αλλά αυτός έβαλε <<φτερά>> στα πόδια του κι εξαφανίστηκε. Άρχισε να τρέχει και να τρέχει και να μην ξέρει που πηγαίνει από τον φόβο και τον τρόμο του. Και από το πολύ τρέξιμο δεν πρόλαβε να σταματήσει κι έπεσε μέσα στο νερό. Τότε θυμήθηκε τους γονείς του που του είπαν, πρέπει να ξέρεις που πηγαίνεις. Πού βρισκόταν τώρα αυτός; Και γιατί δεν μπορούσε να περπατήσει στη θάλασσα; Και γιατί όλο βούλιαζε; Και γιατί δεν μπορούσε να αναπνεύσει μέσα στο νερό; Και άρχισε με ταχύτητα να χτυπά την ουρά του, πέρα δώθε , πέρα δώθε. Αλλά όσο την κούναγε τόσο σήκωνε νερά που τον σκέπαζαν και τόση φασαρία έκανε!

<< Μα η ουρά σου δεν μπορεί να σε σώσει >> του είχαν πει οι γονείς του. << Μυαλό , μυαλό που είσαι για να σκεφθώ; >> έλεγε ο Τραγανούλης.

Ένας βαρυόνυχας τον πλησίασε περίεργος.

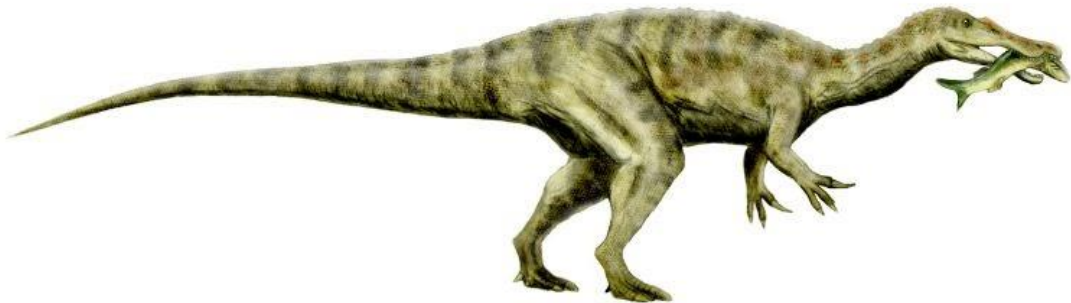
<< Τι ψάρι είσαι εσύ; >>τον ρώτησε.

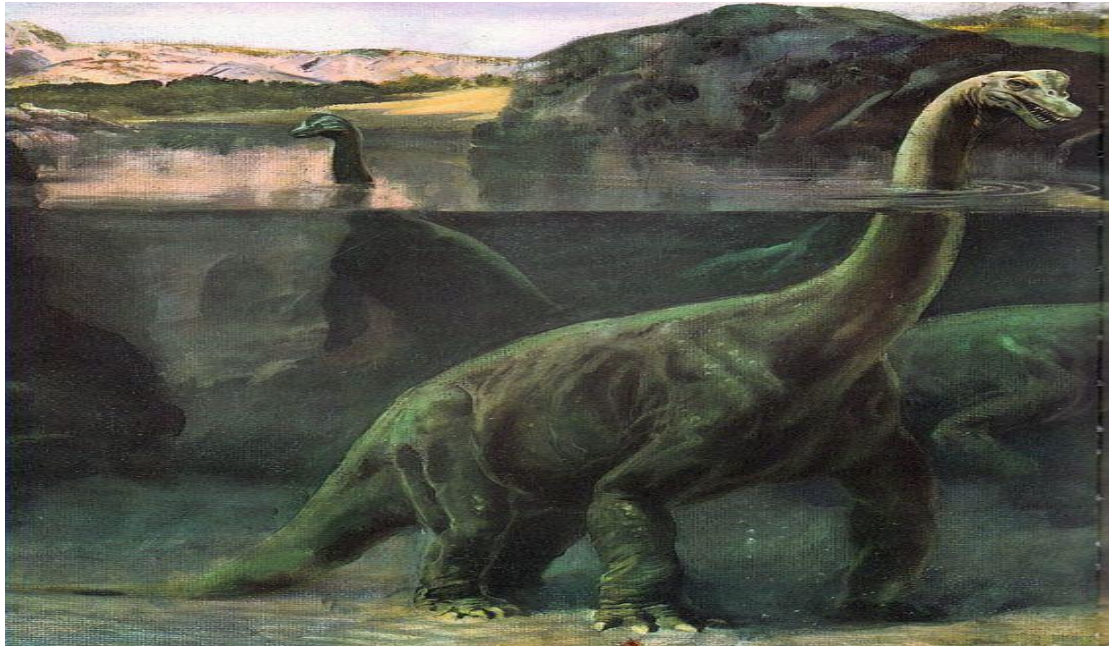
<< Δεν ξέρω αν είμαι ψάρι αλλά είμαι ο Ρεξούλης ο Τραγανούλης >>.

<< Και τι κάνει ένας Ρεξ μέσα στο νερό; >>.

<< Έπεσα κατά λάθος >> είπε ο Τραγανούλης.

<< Κι εγώ θα σε φάω αλλά όχι κατά λάθος >> είπε ο Βαρυόνυχας και όρμησε κατά πάνω του.

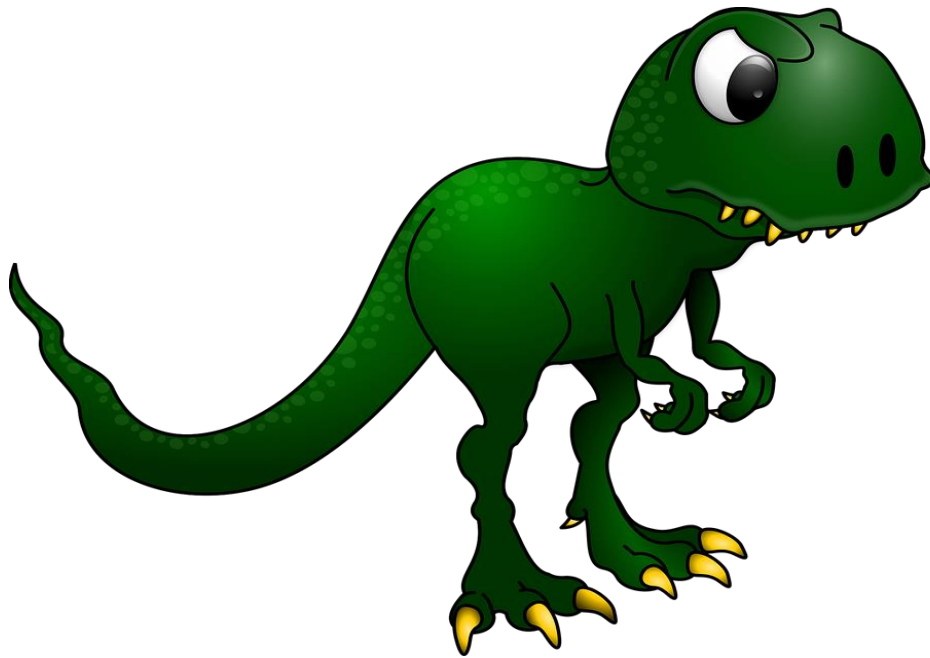
Τότε θυμήθηκε τους γονείς του που του είχαν πει ότι πέρα από την ουρά του χρειαζόταν και καμουφλάζ και αυτός δεν πρόσεξε καθόλου με την φασαρία που έκανε. Τώρα τι να κάνει; Μυαλό , μυαλό που είσαι; Και θυμήθηκε τα χέρια του .

<< Α χα, θα παίξω μποξ >> σκέφθηκε ο Ρεζούλης και όρμησε προς τον Βαρυόνυχα.

Για κακή του τύχη όμως ο Βαρυόνυχας είχε πιο μακριά χέρια και τότε θυμήθηκε πάλι τους γονείς του που του είχαν πει:

<< Μα τα χέρια του μποξ δεν μπορούν να σε σώσουν Τραγανούλη. Χρειάζεσαι τους γονείς σου για να στηριχθείς στα πόδια σου >>.

Πω πω πω πόσα λάθη είχε κάνει! Πω πω πω πόσο ήθελε να νιώθει μεγάλος και δυνατός! Πω πω πω ούτε συμβουλές άκουσε από τους γονείς του! Πω πω πω είμαι χαμένος σκέφθηκε. Αχ , που είναι οι γονείς μου;

Και τότε θύμωσε πάλι. Άνοιξε το στόμα και τα δόντια του άστραψαν μέσα στο νερό. Και άρχισε να φωνάζει τόσο δυνατά που κάθε ψάρι εξαφανίστηκε και ο βαρυόνυχας έχασε την ακοή του. Όλοι οι δεινόσαυροι στην ξηρά έμειναν ακίνητοι και φοβισμένοι. Τόσο τρομακτική και άγρια κραυγή δεν είχαν ξανά ακούσει. Ο Τραγανούλης με θάρρος όρμησε στον αντίπαλό του και χρησιμοποιώντας το μυαλό του, του ήρθε να δοκιμάσει τα δόντια του κι άνοιξε τόσο το στόμα του που ο βαρυόνυχας ζαλίστηκε από το μέτρημα των κοφτερών δοντιών του Τραγανούλη. Ο Τραγανούλης έκοψε ένα κομμάτι κρέας από το λαιμό του εχθρού του και τότε άρχισε να ζαλίζεται ! Τι νόστιμος μεζές! Τι άρωμα ! Τι γεύση! Κι έκλεισε τα μάτια του να απολαύσει αυτό που μασούλαγε.

Όταν άνοιξε τα μάτια του όμως, είδε ότι το κεφάλι του έμπαινε μες στο στόμα του εχθρού του και σκέφθηκε ότι τελικά δεν είχε καθόλου μυαλό και θα πέθαινε τόσο νέος. Όμως άκουσε πίσω του να γίνεται κάτι σα σεισμός, νερά να πετιούνται σα συντριβάνι, φωνές που κάτι του θύμιζαν και όλη η γη να κουνιέται. Φοβόταν πραγματικά. Ήθελε τη μαμά του και τον μπαμπά του απελπισμένα. Και άρχισε να κλαίει γοερά.

<< Μαμάαααααααα >> φώναξε.

<< Μπαμπάααααααααααα >> ξαναφώναξε.

Και τότε συνέβη κάτι τρομερό. Είδε τη μαμά του και τον μπαμπά του να ορμάνε πάνω στον Βαρυόνουχα και να γίνεται μια μάχη φοβερή. Φυσικά τα δόντια της μαμάς και του μπαμπά τον έσωσαν πραγματικά. Και βρέθηκε στην αγκαλιά τους.

Για αρκετή ώρα αισθανόταν κάποιος να τον σκουντάει και να τον αγκαλιάζει. Η αγωνία του φοβερή. Και άκουσε:

<<Έλα ξύπνα, μη φοβάσαι μικρέ Ρεξούλη μου , εφιάλτης ήταν >> του έλεγε η μαμά του.

<<Ένα κακό όνειρο που έφυγε και πάει >>.

Ευτυχισμένος ο Ρεξούλης ο Τραγανούλης χώθηκε στην ζεστή αγκαλιά τους και σκέφθηκε πόσο όμορφα είναι να βρίσκεται στο ασφαλές σπιτάκι τους και στην φροντίδα των γονιών του.

<< Τελικά έχω πολλά να μάθω ακόμη για να αποκτήσω μυαλό, ταχύτητα, δύναμη, καμουφλάζ. Η αγάπη των γονιών μου θα με βοηθήσει να κατακτήσω όλον τον πλανήτη και να γίνω πολύ δυνατός δεινόσαυρος >> σκέφθηκε.

Κι ευτυχισμένος ξανακοιμήθηκε !

Copyright 2018 : Νίκη Σκουτέρη

ISBN 978-618-00-0307-9

